

[Glønborg]

Punkt 6 er et forslag om, at staten tilbyder arbejdsmarkedets parter at sænke momsens mod at undgå lønstigninger. Jeg tror, det er en meget interessant betragtning. For vi må erkende, at vi fra lovgivningsmagtens side naturligvis ikke kan diktere overenskomsterne, men vi kan komme med et reelt tilbud og sige til arbejdsmarkedets parter: Hvis I holder lønnen i ro, kan vi styrke konkurrencedygtigheden ved, at vi fra samfundets side gør pengene mere værd ved at sænke momsens.

De sidste fire punkter indeholder lidt af hvert. Som punkt 7 foreslår vi, at der indføres gradvis overgang fra ungdomsløn til normalløn, altså en indslusningsløn.

Som punkt 8: Tilbage til jobkurser for personer, der efter en pause ønsker at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Som punkt 9: Forenkling af især små virksomheders administrative byrder over for det offentlige.

Og som punkt 10: En øget medarbejdermobilitet ved flyttetilskud eller skattnedslag, når en flytning skyldes jobskifte.

Ressourcerne, som vi vinder ved alle disse forslag, som alle giver en eller anden form for besparelse for det offentlige, skal bruges til større mulighed for betalt frihed til uddannelse, omfordeling af samfundets tilbud til børnepassning, så pengene følger børnene i stedet for institutionerne, ret til plejeorlov til pasning af plejekrævende handicappede osv. Der kan nævnes en række gode ting dér.

Så skal jeg sige om dagsordenerne, at vi anser denne debat for særdeles nyttig, men at vi anser det for utidigt at tage konkret stilling til enkeltheder, når vi er i en forhandlingsposition, hvor vi alle er med. Derfor afviser vi begge dagsordener.

Helle Degn (S):

I Danmark er for få unge under uddannelse. I modsætning til det billede, vi har af os selv, ligger vi faktisk kun på femtepladsen i EF. Japan ligger selvfølgelig foran EF-landene, også Tyskland og Frankrig.

EF-Kommissionen har et rådgivende udvalg for industriel udvikling i EF. Deres undersøgelse viser, at Danmark kun ligger på femtepladsen uddannelsesmæssigt. Tyskland og Frankrig ligger selvfølgelig først med 80 pct. unge under 17 år under uddannelse. Danmark

har kun 70 pct. under 17 år under uddannelse, altså er nede på en femteplads. Japan har hele 98 pct. af alle deres unge under 18 år under uddannelse. Hvad har Danmark? 65 pct.!

Regeringen må bære ansvaret for, at vi sækker agterud. Virkningen fremover bliver katastrofal. Udfordring nr. 1 er derfor, hr. statsminister, at skaffe pladser til de unge på uddannelserne og også pladser til voksne i uddannelsessystemet. Regeringen må alene bære ansvaret for det optagelsessaos, der år efter år udspilles. Regeringen har ikke villet skabe politisk bredde over midten for at få budgetro over en årrække og dermed afvikle ventelisterne og kørerne til uddannelsespladserne. Planlægningen er foregået fra budget til budget.

Regeringens hvidbog analyserer sig klart frem til, at arbejdsmarkedsproblemet faktisk er et uddannelsesproblem. Derefter går regeringen så i øvrigt ikke i krig med at løse denne opgave, men tager fat på dagpengene i stedet for.

Fri adgang til uddannelserne, en modulopbygning af uddannelsessystemet og en samlet efteruddannelsesindsats er udfordring nr. 1. Statsministeren sagde i sin indledning til denne debat bl.a., at vi havde et gammeldags uddannelsessystem. Det synes jeg er noget sludder.

Når det drejer sig om de faglige uddannelser, ligger udfordring nr. 2 her. Regeringen ved jo godt, at Danmark har nogle af Europas flotteste faglige uddannelser til de unge. Vi vil advare regeringen imod at frasortere de tusinder af unge, som står og søger sig en praktikplads for at færdiggøre en faglig ungdomsuddannelse. Vi kan ikke forstå, at regeringen ikke allerede har lagt en plan for værkstedsskoleundervisningens placering frem. Undervisningen skal starte 1. december. Vi har endnu ikke set en plan fra regeringens side, som sikrer de mellem 3.000 og 4.000 unge en plads. Her venter man måske også bare på et optagelsessaos.

Udfordring nr. 3 er en vokseneftersuddannelse. Det kaos, vi har set på de videregående uddannelser, er bl.a. skabt grundet tilgangen til de videregående uddannelser. Dér er ønsket fra de voksne en overbygningsuddannelse. Hvorfor kommer undervisningsministeren og regeringen så ikke med et sådant udspil, så de unge og de ældre ikke skal slås om de i forvejen alt for få uddannelsespladser?